

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Vianočný príhovor
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Stretnutie s Bohom...
- Detský kútik
- Ordinácia novokňazov
- Vianočné maškarty
- Kvíz
- Rozhovor s br. farárom Jánom Sabanošom
- Rozpis služieb Božích

P ů t n i k

Potešenie z daru

Milí čitatelia, nachádzame sa v období, ktoré je pre mnohých z nás najprijemnejšou časťou roka. Je to tak preto, lebo zostáva už len niekoľko hodín, ktoré nás delia od naplnenia nášho očakávania. Tešíme sa, lebo – áno, chceme prijať dar, ktorý nás naplní radosťou. Chceme vedieť a vidieť, že niekomu na nás záleží, že niekto na nás myslí, že nás niekto má vo svojom srdci a chce nám dopriať to, čo nás poteší. Aké príjemné, pekné a radostné chvíle nás čakajú! Iste je to preto, lebo nie sme na tomto svete sami, ale máme pri sebe kohosi blízkeho, toho, kto vie, ako nás potešiť, naplniť radosťou. Áno, On vie lepšie než všetci naši najbližší, po čom prahne naša duša, a prichádza s darom, ktorý dokáže v našich srdciach vytvoriť to, čo je pre nás samých nemožné. On dokáže zmeniť naše vnútro. Už nie len ja, a to moje očakávanie. Ale aj ty, vy, a dokonca aj my spoločne, a tak prijímame jedinú túžbu a radosť našich duší. Teda, vtedy, keď prichádza čas príchodu tej najdôležitejšej osoby nášho života. Áno, ide o samého Pána Ježiša Krista!

Zaiste máme, alebo dnes sme už len poznali vo svojich životoch niektorých, ktorí sa nám stali blízkymi. Takí, ktorí vedeli o nás, poznali nás a milovali. Takí, ktorí by aj svoj život stratili preto, len aby nám dopriali, čo bolo v ich silách. Iste myslíme na svojich milujúcich rodičov. Myslíme na tých, ktorí vstúpili do našich životov a stali sa našimi polovičkami. Myslíme na tých, s ktorými sme sa museli tu v časnosti rozlúčiť, aby sme sa raz tam, vo večnosti stretli a opäť spoločne oslavovali Toho, ktorého sme z Jeho milosti poznali už na tomto svete.

Milí bratia a sestry, keď sa dnes tešíme na Vianoce, tak sa tešíme na to, že Pán Ježiš myslel na nás, a nás aj obdaroval. A to nie len voľajákmi či všakovákmi peknými, milými drobnosťami či drahocnosťami, ktorými by nás chcel potešiť. On nás teší iným spôsobom než svet. Nie len vzletnými emocionálne nabitými slo-

vami, ako ani nie len súcitným pochopením nášho životného rozpoloženia, ale svojim osobným príchodom do našej prítomnosti. Sme obdarovaní samotným Božím Synom, aby sme sa mohli stať skutočne potešenými a skutočne šťastnými i radosťou naplnenými ľuďmi. Ako jedni z toho ľudu, ktorý Pán Ježiš vyslobodil z ich hriechov.

Hoc by sme nemali už pri sebe svojich milovaných, hoc by nás nečakali pripravené maličkosti či drahocnosti, predsa len, ten najväčší dar nevyčísliteľnej hodnoty nemusí nám byť vzdialený.

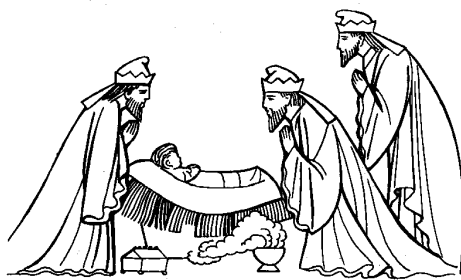
Dá sa otvoriť náruč, dajú sa vystrieť prázdne ruky osamelého hriešnika, ktorý, vedomý si svojej nečistoty, nechce v nej zahnúť. Dá sa chcieť byť vyslobodeným z rôzneho otroctva hriechu. Dá sa radovať, lebo Pán Ježiš sám skutočne zaplatil tú najvyššiu cenu, aby som mohol byť obdarovaný. Jeho príchod v podobe dieťaťa na túto zem bol skutočným príchodom Božieho Syna, ktorý

nachádzal a nachádza ešte aj dnes tých, ktorí sú odkázaní na ten Jeho dar. Ved', čo na tomto svete nahradí obeť Pána Ježiša? Ktorá iná preliata krv platila za moje hriechy? Je možné viac milovať, je možné viac darovať, než On mne? Jeho dar zatieni všetky ľudské dary, všetky chabé ľudské pokusy lásky. Len On a Jeho dar s Ním. Pravé bohatstvo v každej dobe!

Tak teda, vezme, že Pán Ježiš opäť prichádza, že sa naplňajú zaslúbenia i čas, ktorý odhalí všetko svätým Bohom predpovedané, a tak sa naplní i naše očakávanie potešenia z Jeho daru našej záchrany.

Prajem všetkým nám, aby Jeho meno Ježiš a Jeho príchod k nám sa stal naplnením zaslúbenia Božieho anjela. Tak, aby sme Ním vyslobodení zo svojich hriechov tvorili jeden Jeho ľud, ktorý v Ňom našiel dar a potešenie v časnosti až na veky. /Mt 1,21/

M.T.

Viete o tom, že...

...existujú dokazy o živote Ježiša Krista aj mimo Biblických prameňov?

Kresťania veľmi veľa rozprávajú o živote Ježiša Krista. Možno nikoho z vás ani len nenapadne, aby rozmýšľal o tom, či ozaj Pán Ježiš žil. Jedna vec sú biblické dôkazy v štyroch evanjeliách, o ktorých neveriaci ľudia bez problémov povedia, že sú zaujaté. Písali ich ovplyvnení ľudia. Na súde by povedali, že ich svedectvo je zaujaté. Ale, ak Ježiš skutočne žil, a takáto osoba chodila po Zemi, musel si to všimnúť aj niekto iný. Povedzme niekto, kto nebol kresťanom a kto Ježiša neuctieval ako Boha. Alebo niekto, kto nesympatizoval s kresťanmi. A najlepším dôkazom by bolo svedectvo niekoho, kto bol priamo nepriateľom kresťanov. Taký človek by nemal dôvod nič prikrášľovať a bol by v týchto veciach skôr kritický.

Musím v tejto veci povedať, že takéto dôkazy skutočne existujú. Aj keď si myslím, že naša viera tieto veci nepotrebuje, predsa len sú a historici ich poznajú. To teda znamená, že život Ježiša - človeka na tejto zemi - nepatrí do kategórie viery, ale do kategórie vedeckých a historických faktov.

Historik Thallus napísal okolo roku 52 trojzväzkové svetové dejiny, ktoré sa nezachovali. Zaujímavosťou však je, že sa zachovali citáty z tejto knihy. Jedna pasáž sa zachovala vďaka Juliovi Africanovi (170-240), ktorý uvádza Thallusov výklad temnoty, ktorá nastala pri Ježišovom ukrižovaní po celom Judska a na celom svete: Túto temnotu nazýva Thallos v tretej knihe svojej histórie zatmením slnka. Julius Africanus cituje Thallusovu racionálnu interpretáciu temnoty v súvislosti s Ježišovým ukrižovaním a namieta, že to nemôže byť správne vysvetlenie tohto zatmenia, pretože v tom čase bol spln. Dôležité v tejto mimobiblickej zmienke je, že sa ukrižovanie Ježiša nespochybňuje, len sa rieši vysvetlenie tmy, ktorá nastala počas jeho smrti.

Ďalším dôkazom je list sýrskeho stoika, pohana Mary bar Sarapion. Tento dopis bol napísaný krátko po roku 73 n. l. Historické udalosti, na ktoré dopis naráža, sú zosadenie kráľa Antiocha IV. Rimanmi a zničenie mesta Jeruzalema, a tým koniec Židovskej vojny (66-73/74). Dopis píše svojmu synovi z väzenia. Porovnáva v ňom Sokrata, Pytagora a kráľa Židov. Všetci podľa neho zomreli násilnou smrťou, ale žijú v pamäti ľudí. Tí však, ktorí ich zabili, boli postihnutí katastrofami: ...čo mali z toho

Aténčania, že zabili Sokrata, keď im to prinieslo len hladomor a mor? Alebo, čo mali obyvatelia mesta Samos v Grécku z toho, že upálili Pytagora, pretože ich zem bola v jednom okamžiku pokrytá pieskom? Alebo, čo mali Židia z popravy svojho múdreho kráľa, keď im hneď vzápätí bola odňatá ríša?

Mara Bar Sarapion ďalej potvrdzuje, že Ježiša považovali za múdreho a čestného človeka, o ktorom si mnohí mysleli, že je kráľ Izraela, že ho Židia zavraždili a že on i naďalej žije skrze svojich nasledovníkov.

Dokazy rímskych historikov:

Rímsky občan z prvého storočia menom Tacius bol považovaný za jedného z najdôkladnejších historikov starovekého sveta. Spomína poverčivých „kresťanov“ („nazvaných po Chrestusovi“, čo je v latinčine Kristus), ktorý bol mučený pod Ponciusom Pilátom počas vlády Tibériusa.

Suetonius, hlavný sekretár Imperátora Adriana napísal, že existoval človek menom Chrestus (alebo Kristus), ktorý žil počas prvého storočia (prameň: Anali 15.44).

Pliny Mladší v Listoch 10:96, zaznamenáva skoré kresťanské oslavy, vrátane faktu, že kresťania oslavovali Ježiša ako Boha, že boli veľmi morálni, a zaznamenáva sviatok lásky a Večeru Pánovu.

Babylonský Talmud (Sanhedrin 43a) potvrdzuje Ježišovo ukrižovanie počas Paschy, a spomína obžaloby proti Kristovi, že sa bavil čarodejnictvom a že povzbudzoval Židov na odpadlivosť.

Lucián zo Samosaty bol Grécky spisovateľ druhého storočia, ktorý spomína, že Ježiš bol uctievaný kresťanmi. Založil nové učenie, kvôli čomu bol ukrižovaný. Povedal, že Ježišovo učenie zahŕňalo spoločenstvo veriacich, zdôrazňovala sa dôležitosť znovuzrodenia a odriekanie sa cudzích bohov. Kresťania, ktorí žili v súlade s Ježišovým zákonom verili, že sú nesmrteľní. Tiež boli ocharakterizovaní ako opovrhujúci smrťou, dobrovoľne seba posväčujúci a odriekajúci sa hmotných majetkov.

Sú známe aj ďalšie mimobiblické pramene, ktoré potvrdzujú, že na zemi žil človek menom Ježiš Kristus. Historicky je teda Ježiš dokázaný. Niečo iné je však veriť, že Ježiš premohol smrť a vstal z mŕtvych. Tu sa vedeckých, či historických dôkazov nedočkáme. Toto je oblasť, kde zasahuje jedine viera človeka.

Jaroslav Petro

Drahí bratia, sestry,

počul som z úst jedného muža, že Vianoce sú vždy o tom istom. Nevieť ako vy, ale ja prežijem Vianoce vždy inak. Teda som Bohu vďačný za to, že mi vždy dá niečo nové na myseľ a potom sú síce Vianoce o narodení Spasiteľa, ktorý je Kristus Pán, ale vždy ma nejakou inak oslovia. S vďakou prijímajme prejav Božej lásky k nám hriešnym ľuďom. Nie tak dávno pri čítaní článku v jednom časopise mi prišlo na um, že niektorí majú Pána Ježiša za malé dieťaťko, niektorí za proroka, ktorý priniesol novú filozofiu života a zase iní za slabocha, ktorý sa nedokázal obhájiť. My však vieme, že Pán Ježiš sa narodil, ukrižovali Ho, bol vzkriesený, sedí na pravici Božej a prídje v sláve, súdiť živých i mŕtvych. My, veriaci, máme v ňom večný život.

„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ J 3,16.

Prajeme vám požehnané Vianoce 2012, aby ste ich prežili posilnení vo viere, aby Kristus prebýval vo vás bohato.

Predsedníctvo cirkevného zboru
Jaroslav Petro a Ján Brozman.

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ Pomaličky sa blíži koniec roka 2012 a ja vás chcem, bratia a sestry, poprosiť, aby ste si nezaбудli vyrovnať cirkevný príspevok vo výške 12,- eur a zbierku na opravu kostolov 16,60 eura. Vopred ďakujem.
- ⇒ Pokračovať budú misijné popoludnia. Takéto jedno spoločné stretnutie, alebo lepšie povedané spoločnú nedeľu, plánujeme mať s cirkevným zborom Chyžné, v ktorom som 10 rokov pôsobil.
- ⇒ Stále platí pozvanie pre manželské páry. Chceli by sme, tak ako minulý rok, urobiť počas zimných mesiacov osem stretnutí manželských večerov.
- ⇒ Prvý pokus o spoločnú dovolenku v Chorvátsku, ako to bolo pred dvoma rokmi, zlyhal pre malý záujem a trochu aj pre nevyhovujúce podmienky. Skúsime ponúknuť ešte jeden termín na konci prázdnin, ale to až po Novom roku.
- ⇒ Rok 2013 je rokom, kedy sa v Nemecku uskutoční ďalšia evanjelizácia PRO CHRIST vysielaná cez satelit do celého sveta. Do tejto akcie sme zapojili aj náš cirkevný zbor.

Blahoželáme!

1.1.2013 – 31.3.2013

55 rokov

Anna Kollárová, Kysak 87
Eudmila Lučkaiová, Trebejov 23
Ing. Emil Macko, Kysak 266
Miroslav Olejár, Kysak 393

80 rokov

Margita Macková, Kysak 128
Mária Olejárová, Kysak 65
Mária Vargová, Obišovce 13

65 rokov

Jozef Ivan, Drienovská Nová Ves
Dušan Kosturko, Kysak 373

75 rokov

Mária Ballová, Obišovce 105
Anna Čopová, Trebejov 4

60 rokov

Emília Babejová, Drienovská Nová Ves 186
Marián Kuropčák, Suchá Dolina 27

70 rokov

Margita Gdovinová, Drienovská Nová Ves 157
Eudmila Molitorisová, Lemešany 202

90 rokov

Anna Petriková, Drienovská Nová Ves 159

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

Už sú to pomaly dva mesiace od vikendovky, ktorú sme mali s konfirmandami

z nášho cirkevného zboru. Aj tohto roku ju pripravovali naši mládežníci. Vybrali celkom zaujímavé miesto, pretože smerom na Gelnickú dolinu sme vikendovku ešte nemali. Ubytovaní sme boli v zborovom dome vo Veľkom Folkmári, samozrejme, že to bolo na karimatkách a v spacákoch. Hneď po príchode sme mali voľno až do večere. Hrali sme rôzne spoločenské hry a pri tom sme sa rozprávali. Potom nám teta Milka prichystala vynikajúcu večeru a po nej sme mali večerný program. Tému na ňom mal Vladko Hajduk. Spomínal zaujímavý príklad o budove v Košiciach, ktorú pred majstrovstvami sveta prekryli plagátmi a po majstrovstvách ju začali búrať. Ten príklad nám poukazuje na to, ako sa aj my, ľudia, vieme pretvarovať a na povrchu dokážeme prekryť mnohé svoje zlé veci, ale v hĺbke ony aj tak ostávajú. Po večernom programe sme mali spoločenské hry a potom sme išli spať. Na druhý deň po raňajkách sme mali konfirmandnú prípravu, preberali sme učivo o rozdelení Kanaánskej krajiny dvanástim kmeňom. Potom sme si vyrábali šarkany, ktoré sme po obede išli púšťať, vietor však nefúkal a tak šarkany veľmi nelietali. V sobotu poobede sme ešte mali spoločný kvíz. Otázky boli z olympiády, Biblie, Harryho Pottera, ale aj z hlavných miest sveta. Sobotný večer mal tému Daniel Harčar. Hovoril, že do vzťahu s Bohom máme ísť hlbšie a hlbšie. Po programe sme mali hry. V nedeľu sme po raňajkách poupratovali a pred obedom sme cestovali domov.

Hlbšie než si myslíš

Kristova cirkev sa zhromaždila. Mladí ľudia z Košického seniorátu sa stretli na Seniorátnej noci, a to priamo v našich krásnych Obišovciach. Výnimočných na tomto stretnutí bolo hneď niekoľko vecí. Okrem nášho seniorátu prišli v skromnom zastúpení aj dva cirkevné zbory zo Šarišsko-zemplinského seniorátu (Prešov a Bystré). Spolu sme teda tvorili spoločenstvo ôsmich cirkevných zborov, no iba jednej cirkvi.

Spolu sme sa zamýšľali nad našim duchovným napredovaním. Ako trávime čas s Pánom Bohom a učíme sa od Neho. Skúmali sme päť spôsobov, ktorými sa dá prehlbovať vzťah medzi nami a Bohom: Spoločenstvo, Svedectvo, Služba, Božie Slovo a Modlitba.

Som vďačná, že v našom cirkevnom zbore sa našlo toľko ochotných ľudí pomôcť aj na tomto projekte. Ďakujem bratovi farárovi a mládežníkom za perfektné odvedenú prácu a všetkým

ženám, ktoré prispeli koláčom. Možno viacerí pokrútia hlavami, že to ani nie je poriadna služba, no pravdupovediac, keď som zbadala to množstvo koláčov, mala som slzy v očiach. Nie zo strachu či sa pojedia ☹. Z vďaky. Z vďaky, že v našom zbore je toľko ochotných rúk. Z vďaky, že my, mládežníci, cez vašu službu môžeme pociťovať, že si vážite tú našu. Aj niečo také musel mať Pán Ježiš na mysli, keď vravel, že sme si navzájom údmi a každý má iný dar na všeobecný úžitok.

Ale späť k Seniorátnej noci. Bolo nás mnoho. Mladí ľudia túžili aj na tomto mieste počuť Krista. Oficiálny program sme zakončili Večerom modlitieb a chvál, hoci ja by som to nazvala skôr Nocou modlitieb a chvál, pretože sme sa o polnoci vybrali do kostola a spolu tam chválili Pána Boha ako jedno spoločenstvo.

Nemôžem hovoriť za všetkých, ale čo sa mňa týka bola som povzbudená a vďačná Pánu Bohu, že nás stvoril ako ľudí, ktorí chcú a hľadajú spoločenstvo, a že nás stvoril ako takých, ktorí premýšľajú a dokážu sa učiť nové veci, a tak ísť hlbšie aj vo vzťahu s Ním.

Čo konkrétne som sa naučila?

Ak chcem Pána Boha poznávať viac a ísť s Ním do hlbšieho a bližšieho vzťahu, teda kopať do hĺbky, potrebujem tomu venovať dostatok času počas každého dňa. Peťo Podlesný to pripodobnil obrazu, ktorý bude o čosi bližší mužom, ale aj tak. Ak denne venujeme Pánu Bohu desať minút na rannú modlitbu alebo pár veršov z Biblie, je to ako keby sme šli kopať jamu s detskou umelohmotnou lopatkou do piesku. Muži, uznajte, že s tým by sa asi ťažko dalo čosi vykopať. Ak naozaj chceme poznať Pána Boha, venujme mu denne hodinu alebo aj dve. Chyťme do ruky poriadny krompáč a poďme sa učiť kopať do hĺbky. Dajme Pánu Bohu dostatok času a priestoru, aby nás formoval.

A čo ty, ktorý/ktorá to teraz čítaš, čo používaš pri poznávaní Pána Boha, lopatku či poriadny krompáč? (Nie je to rečnícka otázka, skutočne popremýšľaj a úprimne si odpovedz.)

JuGall

Stretnutie s Bohom...

Už ste niekedy niečo riadili, koordinovali, alebo jednoducho niečo zariad'ovali? Ak áno, čo si myslím, že veľká väčšina z vás, tak viete, že nemôžete byť všade, ale potrebujete byť všade. Ak ste sám, veľa sa vám toho nepodarí. Potrebujete aj spolupracovníkov, ktorým stačí povedať a dokážu veci zariadiť. Keď som profesionálne rástol, jeden môj nadriadený mi vždy hovoril jeden citát: „človek, ktorý si je vedomý svojej ľudskej dôstojnosti, nepotrebuje tvrdý rozkaz, či poriadok, stačí mu iba pokyn“. Veci sa darili.

Postupom času spoznáme, kto a aké má dary, talenty. Ak to dokážeme dobre vnímať, tak je to výborná devíza pre dosiahnutie dobrého výsledku. Koordinácia krokov nás postupne dovedie k záveru, k spokojnosti. Keď som spomínal, že nemôžete, ale potrebujete byť všade, tak zámerne, aby som dospel ešte k jednému, povzbudzujúcemu poznaniu. „A teraz už vy, ktorí hovoríte: Dnes alebo zajtra vypravíme sa do tohto alebo tamtoho mesta, pobudneme tam rok a budeme kupčiť a zarábať, veď neviete, čo bude zajtra s vaším životom; ste para, ktorá sa nakrátko ukáže, a potom zmizne; miesto toho, aby ste hovorili: Ak Pán bude chcieť, budeme živi a vykonáme toto alebo tamto!“ Jak 4,13-15. Modlitba, v ktorej vzdáme chválu Bohu, porúčajú všetko do Jeho rúk. Nie žeby sme sa nemuseli starať, ale nikdy žiadny človek nemôže byť všade, aj keby ako potreboval. No Boh je bližšie, než si myslíme. Veď aj spomínané dary a talenty má každý od Boha. Myslím, že sa s Bohom stretávame denne. Len Ho hľadáme, prosíme, no a viďme Jeho konanie.

Na písanie o stretnutí s Bohom som ten pravý. Poznáte ma,

viete, kedy a čo sa udialo. Akou cestou života som prešiel a prechádzam. Aj keď sa mnohé zdalo trápením, nakoniec, keď vo viere čítame Sväté písmo, tak pochopíme, že Boh vie: „Ty vieš, či sadám, či vstávam; i moju myšlienku chápeš zďaleka.“ Ž 139,2. Kto iný chápe naše myšlienky? Potom, pri plánovaní sme pokornejší. A pri naplňaní plánov pokojnejší, lebo realitu nenaplánujeme. Ako veriaci máme vstupovať do plánov, do konania, každý podľa svojich schopností a zverenej služby. Ku prospechu blížnych a ku cti a sláve Božej.

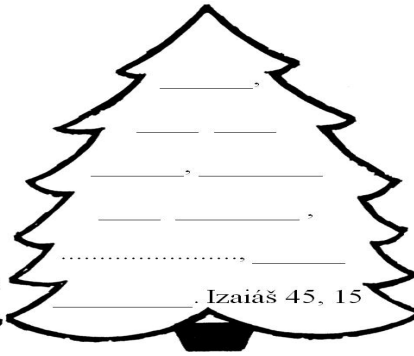
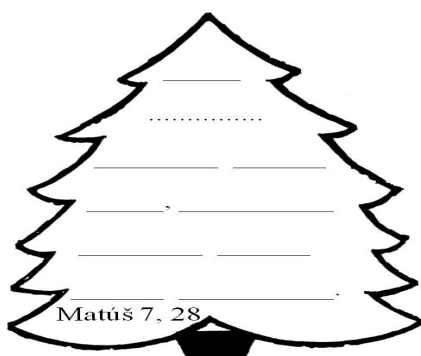
V dnešnej dobe sa stretávame s množstvom informácií, ktoré často nedokážeme ani vstrebať. V jednej takej chvíli som si zaumienil zmeniť umiestnenie istej dopravnej značky asi o sto metrov ďalej. Zavolať som na úrad, kde mi dotyčný pán vysvetlil, aké je to zložité. Urobil som si poznámky a rozhodol, že vykonám všetko potrebné. V modlitbe som to povedal Bohu. Tá vec nejako stála na mojom stole. Opakovane som v modlitbách prichádzal k tejto záležitosti a očakával na Boha. Trvalo to asi rok a dva mesiace. Tá značka je na tom mieste, kde som ju chcel mať. Neurobil som nič preto, aby to tak bolo. Zodpovednosť bola na iných a tí sa jej zhostili v pravý čas. Moje informácie o zložitosti postupu boli mylné. To je len taká banalita. Sú aj vážnejšie a ťažšie veci v živote. No ak za tým vidíme Boha, tak prijímame dianie ako ho On dáva. Lebo len to, čo Boh požehná priniesie požehnanie, aj keď možno v tej chvíli sa nám to tak nejaví.

Milosť Božia buď s nami.

Ján Brozman, zborový dozorca

Detský kútik

Milé deti !

A sú tu Vianoce ☺. Aj tento rok ☺. Verím, že sa už na ne všetci veľmi tešíte! No a my tu v Pútniku teda nebudeme iní a tiež budeme zdobiť vianočné stromčeky, avšak naše ozdoby budú biblické verše. Treba ich nájsť a dopísať do vyznačených riadkov. Každý stromček však má aj jedno špeciálne slovo (to vybodkované). Tie špeciálne slová treba po poradi vypísať dole na vyznačené miesto a vyjde vám tajnička.

Úspešných lúštitel'ov ako vždy odmeníme ☺

Nech vás Pán Boh počas Vianoc požehnáva a ochraňuje ☺.

Vaši SpoluPútnici.

_____ - _____
tajnička

Ordinácia novokňazov

Po mnohých prebdených nociach a dňoch naplnených prednáškami, zápočtami, skúškami a povinnosťami spojenými so štúdiom nadišiel veľký deň D aj pre nášho spolubrata Petra Székelyho, ktorý úspešne absolvoval štúdium na Bohosloveckej fakulte v Bratislave.

Tým dlho očakávaným dňom bol 17. november 2012, kedy sa konala vysviacka novokňazov v Dolnom Kubíne. Možno je to náhoda, možno zámer, že práve v tento deň, ktorý je vyhlásený za Deň boja za slobodu a demokraciu. Čestnými hosťami boli bratia biskupi: gen. biskup ECAV na Slovensku Miloš Klátik, Slavomír Sabol, biskup Východného dištriktu a Milan Krivda, biskup Západného dištriktu.

Slávnosť sa konala v tamojšom evanjelickom chráme, ktorý bol postavený v roku 1893 v neskorogotickom slohu a konala sa znovu po päťdesiatich rokoch.

Všetkých prítomných na tejto nie každodennej udalosti privítal domáci brat farár Rastislav Stanček. Spomedzi piatich novokňazov bola jednou z nich aj členka domáceho CZ Marta Bencúrová.

Po úvodnej liturgii domáceho brata farára, seniora Turčianskeho seniorátu Jozefa Havrila a seniorky Liptovsko-oravského seniorátu Kataríny Hudákovovej prijali sviatosť Večere Pánovej všetci noví služobníci na Vinici Pánovej. Spovedný príhovor k novokňazom mal br. biskup Slavomír Sabol na text z Evanjelia podľa Jána 13, verše 27 až 28. Po spovedi a liturgii, ktorú mal gen. biskup ECAV na Slovensku Miloš Klátik, prijali od neho osobné rozhréšenie.

Ordináčným príhovorom bol poverený br. biskup Západného dištriktu Milan Krivda, ktorý si na to vybral slová z Evanjelia podľa Matúša 9, verše 9 až 13.

Po akte ordinácie všetci ordinovaní položením ruky na Bibliu a zodvihnutím troch prstov pravej ruky zložili sľub Svätej Troji-

ci, že podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia budú svoje úlohy zodpovedne plniť tak, ako sa to očakáva od evanjelického kňaza a ako im to prikazuje Božie slovo a naša Cirkevná ústava. Po ňom nasledovalo požehnanie od všetkých troch biskupov.

K všetkým ordinovaným sa prihovril aj novozvolený gen. dozorca ECAV na Slovensku doc. Imrich Lukáč, ktorý im zdôraznil slová apoštola Pavla, že nezmôžeme nič proti pravde, ale za pravdu, lebo za pravdou stojí Boh.

Po jeho príhovore nasledoval pozdrav od dekana EBF Lubomíra Batka, ktorý im povedal: „Je paradoxné, aby človek opásaný Kristom a vedený tam, kam by ani sám byť povoláný nechcel, bol slobodný, aby ponížený a pokorený nachádzal slobodu. Kresťan je slobodný pán, nie je poddaný nikomu, a zároveň kresťan je otrok a služobník každého.“

Za novoordinovaných sa piesňou podakovala Jana Kováčiková z CZ Necpaly, a sestra farárka Marta Bencúrová z CZ Dolný Kubín, že Zbor biskupov ECAV na Slovensku im umožnil v poradí druhú ordináciu v tomto roku.

Svojou troškou do mlyna prispel aj náš cirkevný zbor, resp. spevokol Pútnik, ktorý pozdravil svojim spevom prítomných na tejto slávnosti. Aj domáca ZUŠ I. Ballu prispela svojím vystúpením k slávnostnému rázu tejto ordinácie.

Ku gratulantom k dosiahnutému úspechu sa pridala aj náš dlhoročný farár br. senior Ladislav Fričovský, ktorý pri tejto príležitosti napísal aj báseň.

Na novej ceste, ceste evanjelického kňaza, prajeme nášmu Peťovi, aby verne dodržiaval sľub daný v Dolnom Kubíne a aby verne a oduševnene rozširoval pravdu o slove Božom.

-dk-

Novým pracovníkom!

*Je každá ruka dobrá,
čo priloží sa k práci.
Hoc nemá silu obra,
užak viera v srdci stačí,*

*Keď má rásť Božie dielo
na Pánovej vinici.
Čo kľúčiky by aj zrelo.
Na to sú pracovníci,*

*ktorých Pán povoláva
i dnes do vernej služby*

*v cirkvi, kde On je hlava,
Ty sluha, čo má slúžiť,*

*rozširovať dary Slova
medzi zvereným ľudom,
viest, budiť, prorokovať
a odolávať bludom!*

*Ty Božím svetlom buď vždy,
keď iných voláš k Nemu.
Nech cestu nájde každý
k Otčovi nebeskému!*

Ladislav Fričovský

*Milému bratovi -
Peťkovi Székelymu,
pri ordinácii do kňaz. služby v Dol. Kubíne
17. nov. 2012.*

Kořim 12. 11. 2012

*Ladislav Fričovský
s manželkou*

Orechová torta

Cesto:

- 6 žltka
- 120g práškový cukor
- 120g mleté orechy
- 1 kávová lyžička mletej čiernej kávy
- sneh zo 6 bielkov

Plnka:

- 250ml kyslá smotana
- 120g práškový cukor
- 130g mleté orechy

Cesto upečieme v tortovej forme. Po vychladnutí na cesto nanesieme plnku. Nakoniec ozdobíme šľahačkou a posypeme strúhanou čokoládou.

Túto dobrotku zvykneme robievať na Silvestra ☺

Dobrá chuť!

Jablkový džús

Toho roku pán Boh nadelil veľkú kopu jablák, tak ešte prikladám tento recept ☺

7l vody prevaríme s cukrom a necháme vychladnúť. V 3l vody uvaríme jablká zbavené šupiek a jadrovníkov a pridáme olúpané pomaranče. Kôru z pomarančov (chemicky neošetrovaných) dobre umyjeme a uvaríme osobitne v troche vody. Potom všetko rozmixujeme, precedíme cez sito a vlejeme do už pripravených 7l cukrovej vody. Nakoniec pridáme citrodeko. Prelejeme do fľaš a môžeme podávať. Ak chceme džús dlhšie uchovať, musíme ho sterilizovať.

Potrebuje:

- 10l vody
- 1kg kryštálový cukor
- 2kg očistených jablák
- 2 pomaranče
- ½ krabičky citrodeka

Na zdravie!

Milí dospeláci ☺

Opäť tu máme pre vás malý biblický testík ☺. Pomôckou vám budú evanjeliá. Ku väčšine otázok bude stačiť len prvých pár kapitol. No jednu budete musieť pohľadať dôkladnejšie ☺.

1. Koľko žien sa spomína v Ježišovom rodokmeni + ktoré sú to?

---

2. Kedy a kde sa spolu na jednom mieste objavila svätá Trojica?

---

3. V akom rodinnom pomere boli Ježiš a Ján Krstiteľ?

---

4. Ako sa volal sýrsky vládca, za vlády ktorého sa Ježiš narodil?

---

5. Po akej udalosti sa Ježiš rozhodol vystúpiť?

---

6. Kto vypudil Ježiša na púšť?

---

7. Prvý zázrak ktorý Ježiš vykonal?

---

8. Kde ho vykonal, a kedy?

---

9. Ktoré nové prikázanie nám dal Ježiš?

Rozhovor s br. farárom Jánom Sabanošom

1. Kedy a kde ste sa narodili?

Narodil som sa 7.11.1950 (výročie VOSR) v Hanušovciach nad Topľou. Hanušovce n/T sú jedným z najmenších miest v Šariši, no CZ ECAV bol a je i dodnes zbor veľmi početný a živý (3. najpočetnejší v Šariši – po Prešove a Bardejove).

2. Čo vás oslovilo, že ste sa rozhodli študovať teológiu?

Domáce pobožnosti a modlitby ma sprevádzali v rodine od čias, pokiaľ mi siaha pamäť. Náboženská výchova bola hodina v týždni, na ktorú sme sa tešili. Veľmi živo si spomínam na dvojročnú predkonfirmačnú prípravu, keď sme sa museli stretávať v kostole, lebo nás bolo viac ako 150 v oboch ročníkoch. Podobne úžasné chvíle sme preživali ako mladí ľudia po konfirmácii a pri katechizáciách br. farára Júliusa Sepešiu, ktorými nám pomáhal dotvárať našu duchovnú vyspelosť. K rozhodnutiu pre štúdium teológie prispel aj môj konfirmačný text 1Tim 4.16, ako i doba uvoľnenia náboženského útlaku v rokoch 1968-69.

3. Kde ste študovali, kedy ste boli ordinovaný a kde ste pôsobili ako kaplán?

Študoval som na SEBF v Bratislave v rokoch 1969-74, ordinovaný som bol 3.11.1974 v Bratislave. Štátny súhlas k duchovnej činnosti som dostal až vo februári 1975. Bol som námestným kňazom v Krompachoch - no len 8 týždňov, lebo 10.4.1975 som narukoval na ZVS (základnú vojenskú službu) do Levíc...

4. Kde všade ste počas svojho života pôsobili?

Po skončení základnej vojenskej služby ma chceli štátne orgány ustanoviť za farára do Mníšku nad Hnilcom a zobrať štátny súhlas Hreškovcom. Preto som sa rozhodol ísť za kaplána do BA seniorátu (už som bol ženatý a manželka bývala u otca na fare vo Veľkom Grobe – pri Senci). Pri prof. Dr. Karolovi Gábrišovi som pôsobil jeden a pol roka. Keďže mi nebolo umožnené doktorandské štúdium, vyžiadala som sa do pastoračnej služby do zboru. Dostal som štátny súhlas do „komunistického“ Partizánskeho. Prof. Dr. Ján Michalko, vtedajší generálny biskup SECAV ma vypravdal z GBÚ slovami: „Brat Sabanoš, budete to mať najťažšie zo všetkých farárov, ale ja vám verím, že tam budete požehnaním. Viem, že vy sa nebojíte, hoci by ste mali pracovať aj v Baťových závodoch.“ To ma posilnilo. A pôsobil som tam 25 rokov.

Odtiaľ som dlhodobšie administroval 2 artikuléne zbory – v rokoch 1984-88 Zemianske Kostofany (s Prievdzou a Handlovou) - hoci to bol zbor iného seniorátu, ba i dištriktu, od r. 1987 aj Nitriansku Stredú (s Krňou a Hajnou Novou Vsou). 2 roky som bol jediným evanjelickým farárom na Hornej Nitre. Kratšiu dobu som administroval aj ďalšie CZ v Považskom senioráte – Kšinnú, Uhrovec, Slatinu nad Bebravou, niektoré i opakovane.

Po roku 1990 som sa staral aj o Topoľčany, v rokoch 1993 - 2000 som administroval tento novovzniknutý CZ.

V roku 2003 som bol zvolený za farára v CZ Senec. 2 roky som bol v BA senioráte predsedom ZED-u.

V januári 2006 som bol nezákonne zvolaným a následne zmanipulovaným konventom (za účasti právničky ECAV a seniora BAS) odvolaný – ako jediný farár v ECAV. A to aj napriek tomu, že tomu nepredchádzalo žiadne napomenutie (nebol dôvod) od vedenia ECAV, ba ani zodpovedné prešetrenie dôvodov, uvádzaných z CZ Senec. Po viac ako ročnej práceneschopnosti mi bolo umožnené pôsobiť koncom roku 2007 v CZ Mníšek nad Hnilcom (mal som nastúpiť do CZ Leštiny, no vybavili si, aby som tam nešiel).

5. Máme vedomosti, že ste sa pričínili o postavenie chrámu Božieho. Mohli by ste našim čitateľom o tom niečo povedať?

Prievidza (matkocirkev Zemianske Kostofany) a Topoľčany (filia Nitrianskej Stredy) nemali bohoslužobné miesto, ani služby Božie. V oboch mestách mi postavil Pán Boh do spolupráce ľudí, ktorí pochopili, že potrebujeme v oboch mestách evanjelické oázy, aby sme sa Pánu Bohu nestratili. S tým som začínal v 80-tisícovej Prievdzi i v 30-tisícových Topoľčanoch. Evanjeliom sa mi podarilo zapáliť iskrú, mnohých získať (tak ako v Partizánskom – pri mojom príchode do CZ návštevnosť na službách Božích bola 10-15 členov, pri odchode z CZ 50-60 – a to už mnohí pôvodní odišli na večnosť). V Prievdzi pokračovala

s.Blanka Kostelná. V Topoľčanoch z diaspory 10-30 rodín máme nový 600 dušový CZ.

V Topoľčanoch sme začínali odbavovať služby Božie v rím.-kat. kaplnke. Keďže sme sa už na Štedrý večer 1990 všetci nepomestili do kaplnky, chceli sme premeniť na kostol starý cirkevný dom (vrátený späť cirkvi po „zhabaní“, no mesto to nepovolilo. Tak sme chceli nový kostol. Spojil som sa s architektami, mesto určilo miesto. Chýbali peniaze. Prišli zbierky, akcia „Tehla na kostol v Topoľčanoch“ a hoci nám nik neveril, každý sa môže presvedčiť, aké veľké a predivné veci môže Pán Boh urobiť s nami, ak sme aj my horliví, nezištní a ak niečo robíme len Bohu na slávu.

Počas administrovania CZ Nitrianska Streda a Zemianske Kostofany som sa pričínil o generálne opravy artikulárnych kostolov a do kostola v Nitrianskej Stredy som zabezpečil výrobu a dodanie špeciálnych 19 metrových hrád, plafónových dosiek a kompletného krovu s krytinou. Za socializmu to nebola žiadna maličkosť.

6. Akým krédom sa v živote kňaza riadite?

Nemám zvláštne krédo. Verím v Trojjediného Boha, postavil som sa do služby na Jeho volanie. Dokonca som sa nechal vyznačiť – ordinovať – do služby Jemu. To je pre mňa prvoradá, ostatné robím všetko ako veriaci syn, manžel, otec, dedo a priateľ. Pri všetkých slabostiach chcem byť verný pravde Božej a Jeho poriadku.

7. Na vašej kňazskej dráhe ste určite zažili aj humorné príhody. Na ktorú si najradšej spomínate?

Mám rád humor. Je to zvláštny prejav dorozumievania. Vtip je niekedy ako pontónový most cez rieku. Keď sa nám zunuje, postavíme skutočný most. A mosty spájajú brehy...

Mám však kuriozitu. Raz pri oznamoch v TO som nevedel nájsť listok, na ktorom boli uvedené milodary na stavbu Areálu evanj. cirkvi v TO. Dala mi ho pokladnička len tesne pred sl. Božimi. Niektorých darcov som si pamätal, no aby som niekoho náhodou nevynechal, oznámil som aj „nejaké“ milodary navyše... Po sl. Božích mi dvaja z tam prítomných povedali: „Pán farár, my vieme, že sme ešte nič nedali, dáme to pokladničke, ale už nás viac nevyhlasujte.“

8. Mohli by ste našim čitateľom priblížiť činnosť Posaunenchoru?

Posaunenchor v Mn. n/H sa možno nelíši navonok ničím od dychoviiek, ale vznikol podľa vzoru posaunenchorov v Nemecku. Tam vznikali na vrchole doby pietizmu v 19. storočí. V r.

1931 farár M. Danielis za týmto účelom navštívil Nemecko, aby sa sám naučil hrať na trúbku a vnikol do poslania tejto formy duchovnej hudby. Jemu sme dodnes vďační, že on na Slovensko a do evanj. cirkvi vniesol tento nemecký prvok, ktorý aj po násilnom odchode Nemcov z Mn. n/h zostal živý a už 81 rokov požehnané pracuje v CZ, a je známy celej verejnosti z Evanj. dní v Lučenci, kde účinkoval.

9. Teraz pôsobíte v Mníšku nad Hnilcom. Ovládate tamojšie nárečie? Nerobí vám problémy vo vašej práci?

Pôsobím v Mn. n/H piaty rok, niektoré výrazy poznám. Dnes už všetci rozumejú aj po nemecky, hoci už tu nemecká škola nie je. Ale teším sa, že aj mladí ešte mantácky rozumejú, ba aj hovoria. Fandím nárečiam. Aj mojej šarištine. Sú veci, ktoré z nárečia nemožno preložiť do oficiálnej reči. Nárečia sú staršie, a aj výrazovo bohatšie.

10. Ak máte voľný čas, čím ho naplňate?

Musím konštatovať, že voľného času od mája t.r. nemám. Oddychujem pri svojich bonsajoch, snažím sa v Mníšku dopestovať ušľachtilé hrozno, milujem kvety. No na prvom mieste je vždy môj zbor, moje povinnosti v službe Pánovej. A všetok voľný čas venujeme s manželkou Želmírou, rod. Adamovičovou, rodine. V nej nám pripadá zodpovedná úloha starostlivosti – 24 hodinovej – o moju mamu.

Máme 2 deti: ženatého syna Petra – má syna Samuela a dcéru Ivanu. Všetci bývajú v BA.

Srdečne pozdravujem redakciu Pútnika a celému CZ v Obišovciach prajem radosť a požehnané sviatky Pánovho narodenia.

Za rozhovor v menej redakčnej rady časopisu Pútnik ďakuje Dušan Kosturko

Rozpis služieb Božích				
23.12.2012	4. adventná	8:30	Obišovce	VP – bez bohoslužieb
		9:30	Obišovce	Detské služby Božie
24.12.2012	Štedrý večer	17:00	Obišovce	deti, dorast
25.12.2012	1. slávnosť Vianočná	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	spevokol
		11:00	Kysak	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
26.12.2012	2. slávnosť Vianočná Pamiatka mučeníka Štefana	8:00	Lemešany	
		8:00	Trebejov	
		9:30	Kysak	spevokol, dorast
30.12.2012	Nedeľa po Vianociach	8:00	Drienovská Nová Ves	Jer 31,15-17; Žid 2,11-13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
31.12.2012	Silvester	18:00	Obišovce	
		21:00	Obišovce – zbor. miest-	
1.1.2013	Nový rok	9:30	Obišovce	spevokol
6.1.2013	Zjavenie Krista Pána mudrcom	8:00	Kysak	- ofera pre zahraničnú misiu
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Suchá Dolina	
13.1.2013	1. po Zjavení	8:00	Trebejov	Iz 42,1-4; Kol 1,15-19
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
20.1.2013	2. po Zjavení	8:00	Drienovská Nová Ves	Iz 43,15-21; F 2,12-17
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
21. - 27.1.2012	Týždeň za jednotu kresťanov		spolu so zborními Budimír, Opiná a ref. zborom Vajkovce	- miesta a čas spresníme
27.1.2013	Nedeľa Deviatnik	8:00	Kysak	2S 7,18-22; F 3,7-14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
3.2.2013	Nedeľa po Deviatniku Predstavenie Krista Pána	8:00	Trebejov	Iz 55,8-11; 1K 10,20-25
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Suchá Dolina	
10.2.2013	Predpôstna	8:00	Drienovská Nová Ves	Veip 8,6-7; 2K 5,18-20
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Lemešany	
17.2.2013	1. pôstna	8:00	Kysak	Mich 7,7-9; Jk 1,12-15
		9:30	Obišovce	- ofera pre generálnu podporoveň
		11:00	Drienovská Nová Ves	
24.2.2013	2. pôstna	9:30	Obišovce	- výročný zborový konvent
3.3.2013	3. pôstna	8:00	Trebejov	Zach 3,1-5; 2K 12,7-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Suchá Dolina	+ VP
10.3.2013	4. pôstna	8:00	Lemešany	+ VP; Am 8,11-12; 2K 9,8-10
		9:30	Obišovce	+ posedenie pri káve
		14:00	Kysak	Misijné poobedie
17.3.2013	5. pôstna (Smrtná)	8:00	Drienovská Nová Ves	Pašie + VP
		9:30	Obišovce	Pašie
		11:00	Trebejov	Pašie + VP
24.3.2013	6. pôstna (Kvetná)	8:00	Kysak	Pašie + VP
		9:30	Obišovce	Pašie + VP
		11:00	Drienovská Nová Ves	Pašie